Одлука којом се доноси Закон о банкама Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у вези тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник "пружа помоћ, када оцијени да је то неопходно, у проналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције Савјета за имплементацију мира одржане 9. и 10. децембра 1997. године у Бону, у којима је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за наведене проблеме "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) овог става) "мјере којима се обезбјеђује имплементација цивилног дијела Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Сматрајући да је за пословно окружење потребан здрав и поуздан банкарски систем у којем банке подлијежу строгим правилима која се, између осталог, односе на уплаћени акционарски капитал, инвестирање у правна лица, управљање, сигурност средстава јавних прихода, борбу против прања новца и одговорност власника и директора банака;

Констатујући да су у фебруару 2002. године органи власти Републике Српске добили у циљу усклађивања текстова резултат

рада радне групе, основане ради доградње Закона о банкама Федерације Босне и Херцеговине;

Констатујући такође да је пречишћени текст Закона о банкама одобрен у првом читању у Народној скупштини Републике Српске;

Имајући на уму потребу да се ускладе ентитетски закони о банкама и тиме ојача повјерење јавности и инвеститора у кредибилитет банкарског система и вољу да се избјегне стечај или привремена управа банака због недостатака у регулаторним одредбама;

Узевши у обзир цјеловитост свих наведених питања, Високи представник доноси сљедећу:

ОДЛУКУ

којом се доноси ЗАКОН О БАНКАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Закон који слиједи и који представља саставни дио ове Одлуке ступа на снагу у складу са чланом 132. истог, на привременој основи док га законодавни орган Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова. Ова Одлука ступа на снагу одмах и објављује се одмах у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Сарајево, 21. октобар 2002

Педи Ешдаун
Високи представник